

Cap. III. Excommunicatio. (1) Excommunicari debent qui capiunt, vel spoliant fideles ex iusta causa navigantes. Excommunicati sunt spoliantes naufragium patientes, nisi ablata restituant.

DE FURTIS.

TITULUS XVIII. continens V. Capitula. Cap. I. Qui furatur. (6) Qui furatur hominiam, & vendiderit eum, convictus noxe morte moriatur.

DE USURIS.

TITULUS XIX. continens XIX. Capitula. Cap. I. Eluces. (12) Usura est lucificare fructus rei pignorate. Fallit quando aliter res Ecclesie usurpata redimi nequit.

(1) Ex Conc. Lateran. sub Alex. III. (2) Alex. III. Penonit. Archiep. (3) Idem Clarmont. Episc.

& facultatibus non extantibus debent possessiones emptæ ex usuris vendi, & restitui pretium iis, quibus usuræ sunt extortæ.

Cap. XII. Post miserabilem. (23) Per subtractionem communionis Christianorum, & per Principes seculares cogendi sunt Judæi ad usuras restituendas.

IN SEXTO. Lib. V. sub eodem Titulo, & ibi tit. V. continens II. Capitula. Cap. I. Usurarius. (31) Innovat, & observari præcipit cap. Quia 3. sup. in Greg. contra usurarios.

(17) Idem Janen. Archiepisc. (18) Idem. (19) Idem Abb. & Fratr. S. Laurent.

IN CLEMENTINIS. Lib. V. sub eodem Titulo, & ibi tit. V. Cap. unie. Ex gravi. (2) Officiales Communiarum facientes, dictantes, vel scribentes statuta super usuris solvendis, non reperiendis, vel non restituendis, vel judicantes secundum illa, vel non delentes illa (si possunt) intra tres menses de liberis Communiarum, vel illa servantes excommunicati sunt.

DE CRIMINE FALSI.

TITULUS XX. continens IX. Capitula. Cap. I. Falsitatis. (2) Falsus est non solum qui mendacium dicit, sed qui veritatem occultat, quando rogatus & accusus est tam manifeste.

IN EXTRAVAGANTIBUS JOAN. XXII. Lib. V. sub eodem Titulo, & ibi tit. X. (1) Clem. V. in Conc. Vien. (2) Ex D. Jfd. (3) Luc. III. Pignorum. Episc.

Cap. unie. Prodiens. (11) Falsificantes monetas Regis Francie, & aliorum locorum circumviciorum aliquo de quatuor modis in textu declaratis, ipso facto excommunicationem Papæ reservatam incurunt.

DE SORTILEGIIS.

TITULUS XXI. continens III. Capitula. Cap. I. In tabulis. (13) Sortilegia pro furtis inveniendis, vel divinationibus faciendis prohibentur: & contrarietatis poenitentia quadraginta dies.

DE DELICTIS PUERORUM.

TITULUS XXIII. continens II. Capitula. Cap. I. Pueri. (20) Impubes præter vitium carnis delinquere possunt: puniuntur tamen mitius quam adulti.

DE CLERICO VENATORE.

TITULUS XXIV. continens II. Capitula. Cap. I. Episcopus. (22) Clerico prohibetur venatio: & poena imponitur.

DE CLERICO PERCUSSORE.

TITULUS XXV. continens IV. Capitula. Cap. I. Si quis. (24) Si constitutus in sacro Ordine percussor extiterit, & mox non se emendaverit, deponendus est.

(11) Joan. XXII. (12) Idem. (13) Ex Panis. Throd. (14) Alex. III. Gradus. Tattiar.

DE SENTENTIA EXCOMMUNICATIONIS.

TITULUS XXXIX. continens LX. Capitula.
 Cap. I. *Super.* (1) Impubes Clericum percussit, ab Episcopo absolvi potest: & qui ioco, vel causa disciplinae percussit Clericum; etiam si major, excommunicatus non est; secus qui ex odio, & per Papam absolvitur.
 Cap. II. *Monachi.* (2) Monachos se ad invicem percussit, ab Episcopo absolvi potest. Officialis de liberate injiciens manum in Clericum, per Papam absolvitur. Qui repellendo vim vi, Clericum percussit, excommunicatus non est. Qui percussit Clericum turpiter invenit eum uxore, matre, sorore, vel filia excommunicatus non est: secus cum consanguinea remota.
 Cap. III. *Si vero.* (3) Officiarius, qui Clericum percussit non graviter, ab Episcopo absolvi potest. Officialis de liberate injiciens manum in Clericum, per Papam absolvitur. Qui repellendo vim vi, Clericum percussit, excommunicatus non est. Qui percussit Clericum turpiter invenit eum uxore, matre, sorore, vel filia excommunicatus non est: secus cum consanguinea remota.
 Cap. IV. *Si vero.* (4) Qui percussit Clericum ignorans probabiliter eum Clericum, excommunicatus non est: ignorantiam tamen probare debet per juramentum, & si hoc praestare recusat, pro excommunicato haberi debet.
 Cap. V. *Non ausiam.* (5) Percussit Clericum, vel religiosum, excommunicatus est, nec ab alio, quam a Papa absolvitur, praeterquam in mortis articulo.
 Cap. VI. *Mulieres.* (6) Mulieres, quae incidunt in Canonem, si quis suadente, absolvuntur ab Episcopo, item persona, quae non sunt sui juris, vel sunt delictae, de quibus dubitatur, quod non possunt commode accedere ad Curiam.
 Mandans Clericum percussit, excommunicatus est, sicut percussus.
 Cap. VII. *Papae.* (7) Excommunicatus per iniectionem manuum in Clericum, licet occultus, absolvitur per solum Papam.
 Cap. VIII. *Nulli.* (8) Etiam privilegiati tenentur vitare excommunicatum: & per iniectionem manuum in Clericum excommunicati sunt.
 Cap. IX. *Parochianos.* (9) Percussus monachum, vel conversum religiosum, debet denunciari excommunicato, & vitari, donec fuerit per Papam absolutus.
 Cap. X. *Ex tenore.* (10) Ponitur forma praecipi, quod cum juramento fieri debet illi, qui pro violenta manuum iniectione in Clericum excommunicatus absolvitur.
 Cap. XI. *De cetero.* (11) Excommunicatum pro percussione Clerici absolvi potest Episcopus, si sine periculo Papam adire nequit: debet tamen illi mandare, quod adeat Papam, impediendo cessante.
 Cap. XII. *Ad hoc.* (12) Cum Papa absolutionem excommunicati delegat, mandat recipi cautionem de parendo mandatis Ecclesiae.
 Cap. XIII. *Et deficiat.* (13) Excommunicatus per Canonem, si quis suadente, sine dives, vel pauper, per Papam absolvendus est, vel ejus Legatum. Fallit in muliere, senex, infimo, vel mutilato, qui per Episcopum absolvi possunt.
 Cap. XIV. *Una non.* (14) Ante absolutionem vitandus est excommunicatus pro violenta manuum iniectione in Clericos, nisi sit occultus, Intesticiens Clericum, qui contempto Clericali habitu se enomiatibus immittit, excommunicatus non est.
 Cap. XV. *Cum deficiat.* (15) Ante absolutionem communicandum non est excommunicato, licet juraverit parere mandatis Ecclesiae, vel composuerit cum offensa. Infamato de excommunicatione communicandum non est, nisi sit purget, vel ad cautelam absolvatur.
 Cap. XVI. *Vicarius.* (16) Sacerdos ejiciens regularem de Ecclesia officia divina turbantem, excommunicatus non est.
 Cap. XVII. *Pervenit.* (17) Summa ut i. para. cap. Si vero. 2. supra.
 Cap. XVIII. *Significavit.* (18) Clericus, qui scienter, & sponte participat excommunicato in divinis, excommunicatus est excommunicatione majori, & tantum absolvendus per Papam.

(1) Item. Ill. Semon. Archiep. (2) Item. (3) Item. (4) Item. (5) Item. (6) Item. (7) Item. (8) Item. (9) Item. (10) Item. (11) Item. (12) Item. (13) Item. (14) Item. (15) Item. (16) Item. (17) Item. (18) Item.

Intellige, si communicat cum excommunicato non absolvitur, sed ut denunciatio a Papa, vel ab homine ut vitando. Theol. verb. Censura cap. 6.
 Cap. XIX. *Tua.* (19) Excommunicatus pro iniectione manuum in Clericum, vel incendiarius, post publicationem a solo Papa absolvitur.
 Cap. XX. *Ad emendationem.* (20) Summa ut i. para. cap. Ea noverit 13. supra.
 Cap. XXI. *A nobis.* (21) Generalis excommunicatio solum ligat subditos profertentis.
 Cap. XXII. *Conquiescit.* (22) Qui cum effractione spoliante Ecclesiam, excommunicatus fuit, & per Papam tantum post denunciationem absolvitur.
 Cap. XXIII. *Peripendimus.* (23) Summa ut i. para. cap. Cum non 14. supra.
 Cap. XXIV. *Veritas.* (24) Judex Ecclesiasticus sciens percussit Clericum per laicum, etiam causa disciplinae, excommunicatus est una cum verberante, & absolvi debent a Papa.
 Cap. XXV. *In audientia.* (25) Clericus, ut laicus incedens tertio monitus, non respiciens, perdit privilegium Clericale.
 Cap. XXVI. *Quod de his.* (26) Summa ut i. para. cap. De cetero 11. supra.
 Cap. XXVII. *Cum pro causa.* (27) Ligatus pluribus excommunicationibus, licet ex eodem factio, obtinens absolutionem, expressa una causa, seu una excommunicatione, non habetur pro absoluto quoad aliam.
 Cap. XXVIII. *A nobis.* (28) Decedenti in excommunicatione, licet contritus decesserit, non est communicandam ante absolutionem, nec pro eo orandum, licet sic quoad Deum absolute: sed si constet de contritione praecedenti, absolvitur etiam post mortem ab eo, a quo vivus fuerat absolvendus: & haereditis ejus compelluntur per Ecclesiam ad satisfaciendum pro eo.
 Cap. XXIX. *Super.* (29) Detinens Clericum in custodia, vel vinculis sine laesione, excommunicatus est. Communicans excommunicato scienter in crimine, excommunicatus est: & nisi difficultas impediatur, absolvi debet ab excommunicato cum juramento. Communicans vero extra crimen reconciliari potest per simplicem Sacerdotem sine juramento.
 Cap. XXX. *Super.* (30) Juramentum excommunicati delando mandatis Ecclesiae non habet vim absolutoriam. Excommunicato nullus communicare tenetur praeter personam exceptas, alias incurrat minorem, & est excommunicatus majori, nisi tunc esset excommunicatus cum participibus suis, quia tunc esset excommunicatus majori.
 Cap. XXXI. *Inter.* (31) Excommunicato communicare tenetur, qui prius erat ei obligati ad obsequium familiare: secus alii, nisi urgeat necessitas.
 Cap. XXXII. *Cum illorum.* (32) Excommunicatus pro manu iniectione scienter recipiens Ordines, Clericus secularis deponendus est: Regularis ab excoqueutione Ordinis est suspensus. Qui ignorans jus, vel factum, sic excommunicatus recipit Ordines, si est Clericus secularis, dispensat cum eo solus Papa, si regularis, dispensat Abbas, si ignorantia est probabilis, & factum non est grave.
 Cap. XXXIII. *De Monialibus.* (33) Monialis percussus monialem, Religiosum, aut Clericum ab Episcopo absolvitur.
 Cap. XXXIV. *Si vero.* (34) Contractus etiam, qui sine communione expedit non potest, non dissolvitur per excommunicationem supervententem in eum, qui tenetur aliquid praestare non excommunicato.
 Cap. XXXV. *De fama.* (35) Praelatus potest, & debet Clericum subiectum incorrigibilem incarcerare, & licet citra metum excommunicationis de Praelatorum licentia capere possunt Clericos, & ad iudicium ducere.
 Cap. XXXVI. *Censuris.* (36) Excommunicatus est, qui

(19) Item. (20) Item. (21) Item. (22) Item. (23) Item. (24) Item. (25) Item. (26) Item. (27) Item. (28) Item. (29) Item. (30) Item. (31) Item. (32) Item. (33) Item. (34) Item. (35) Item. (36) Item.

qui in clericum etiam volentem manus injecerit violentus, etiam si hoc faciat in satisfacionem praecedentis injuriae.
 Cap. XXXVII. *Relatum.* (1) Servus excommunicatus pro iniectione manuum in clericum, tenetur pro absolutione ire ad Sed. Apost. sed si ex hoc dominus, qui non fuit in culpa, grave damnum patietur, vel servus hoc faciat in ejus fraudem, absolvi potest ab Episcopo, si laeso non fuit enormis.
 Cap. XXXVIII. *Saceris.* (2) Excommunicatus ob participationem cum excommunicato, licet cum postea impugnet, ex hoc solo pro absoluto non est habendus.
 Cap. XXXIX. *Sicut.* (3) Semel excommunicatus debet vitari semper, nisi legitime probet se fuisse absolutum.
 Cap. XL. *Per se.* (4) Si excommunicatus ab Episcopo ad Metropolitanum appellat, ab eo absolvi potest: Metropolitanus tamen volens vult Suffraganeum deferre, potest cum illi remittere absolvendum; & tenetur etiam remittere, quando propter manifestum excessum fuit excommunicatus: & ante absolutionem non auditur volens probare se injuste excommunicatum: secus, si probare vult sententiam esse nullam.
 Cap. XLI. *Si aliquando.* (5) Papa suis litteris excommunicatum saluans, non ideo eum absolvit.
 Cap. XLII. *Officium.* (6) Excommunicatus a pluribus Praelatis ob plures causas, non est in communione restituendus, licet de una causa velit satisficere, & imperata absolute, tacitis aliis causis, non valet.
 Cap. XLIII. *Responsio.* (7) Excommunicatus, & interdictus praedici potest licite verbum Dei. Tempore generalis interdicti concedi potest baptismus, & chrismatio in fronte, & poenitentia motientium.
 Cap. XLIV. *Inquisitio.* (8) Si conjux scit pro certo impedimentum matrimonii, non debet reddere debitum; sed potius excommunicationem pati: si autem hoc credat ex causa probabili, & discreta, potest reddere, sed non exgere; & si ex levi, & temeraria causa, deposita conscientia, potest reddere, & exgere.
 Cap. XLV. *Censuris.* (9) Per dimissionem habitus, & renuntiam non perdit Clericus ante trinam positionem privilegii Clericale.
 Cap. XLVI. *In praesentia.* (10) Ab excommunicati denunciatione repellitur, qui cum non praemouit, & eidem communicavit.
 Cap. XLVII. *Quantum.* (11) Excommunicatus est dolose permittere Clericum percussit, ex quo poterat prohibere, & non prohibuit.
 Cap. XLVIII. *Sacro.* (12) Praelatus excommunicatus non debet subditum, nisi competentis monitione praemissa, & ex causa manifesta, & rationabili; & contrafacienti imponitur poena hae expressa. Item puniunt subditus, qui falso conquirent se excommunicatum injuste: & subijciunt quid juris, si Praelatus dicens, se errasse, vult excommunicatum absolvi, & adversarius appellat, ne absolvatur.
 Cap. XLIX. *Noverit.* (13) Excommunicatus hereticos, & quoscunque violatores Ecclesiasticae libertatis.
 Cap. L. *Canonici.* (14) Fratres Hospitalis Hierosolymitani excommunicati pro iniectione manuum in Clericum, seu Confratrum, absolvi possunt per eorum Priorem, nisi excessus fuerit difficilis, & enormis.
 Cap. LI. *Super.* (15) Excommunicatus, vel suspensus absolvi non debet, nisi prius juramento praefruto: si tamen sine scandalo hoc haberi nequit, poterit fieri absolutio per manuum promissionem.
 Cap. LII. *Venerabilis.* (16) Cum de vitibus sententiae dubitatur, potest quis absolvi ad cautelam, juramento praefruto.
 Cap. LIII. *Gravatus.* (17) Excommunicantur Officialis locorum, in quibus sunt statuta contra Ecclesiasticam libertatem: nisi ea deleri fecerint; & statuarii feudis Ecclesiae sunt privati.
 Cap. LIV. *Cum volente.* (18) Alloquens excommunicatum in tendentibus ad salutem anime, licet alia verba interponat, excommunicatus non est.

(1) Item Lond. Ep. (2) Item Strig. Archiep. (3) Item Assisen. Ep. (4) Item Stanon. Archiep. (5) Item C. S. Lav. in Luis Trivi. Card. Ap. Sed. Leg. (6) Item C. S. Lav. in Luis Trivi. (7) Item Min. Ep. (8) Item. (9) Item. (10) Item. (11) Item S. Leon. Ep. (12) Item in Conc. Lat. (13) Item. (14) Item. (15) Item. (16) Item. (17) Item. (18) Item.

Praedicatores, praeterquam si alius sustentari non possunt, ab excommunicatis, & detinentibus bona aliena eleemosynam recipere possunt.
 Percussus leviter Clericum corrigendum ad correctionem excommunicatus non est.
 Cap. LV. *Si concubina.* (19) Communicans excommunicato in eodem crimine damnabili, incidit in excommunicationem majorem.
 Cap. LVI. *Quibus.* (20) Excommunicatus minoris, potest ab excommunicatione aliquando absolvi.
 Cap. LVII. *Permississimas.* (21) Permittitur Ministris Ecclesiarum semel in hebdomada celebrare tempore interdicti; concurrentibus his, qui exprimentur in textu.
 Cap. LVIII. *Quamvis.* (22) Satisfacens Clerico, quem verberavit, non potest propter hoc ab Episcopo absolvi, nisi in casibus expressis in Capp. Non audiam 5. De cetero 11. Quid de his 26. supra hoc eodem tit.
 Cap. LIX. *Si quem.* (23) Excommunicatio simpliciter lata, intelligitur de majore.
 Cap. LX. *Beneficium.* (24) Beneficium indolentem ratione minoris aetatis, postquam cepit habere locum, non extinguitur, licet minor pervenerit ad majorem aetatem.
 IN SEXTO. *Lib. V. sub eodem Titulo & ibi tit. XL. continentur XXIV. Capitula.*
 Cap. I. *Cum medicinali.* (15) Judex, qui excommunicat, suspendit, vel interdicat, in scriptis hoc faciat, causas conscribat; & requisitus exemplum sententiae tradat intra mensem. Qui contraxerit per mensem ab ingressu Ecclesiae, & Divinis est suspensus; & relaxabitur illa sententia per superiorem: condemnabitur laeore in expensis, & alias poena condigna. Si sic suspensus celebrat, ut prius sunt irregulares, & absolvuntur a solo Papa.
 Cap. II. *Quam caute deponendum sit ad falsimonitionem consularum.* vide Trid. Sess. 25. c. 3. de reform. & correctione hujus decretal. Elench. l. n. LXXXVI.
 Cap. III. *Szazimus.* (27) Non tenet excommunicatio lata in participantes excommunicatis in locutione, & similibus, canonica monitione non praemissa.
 Cap. IV. *Quia periculosum.* (28) Episcopo nullam interdicit, vel suspensionis incurrit sententiam, nisi in sententia sint expressi.
 Cap. V. *Romana.* (29) Archiepiscopus sententias latas a subditis suorum Suffraganeorum, nisi hoc habeat de consuetudine, non relaxat. Generalis sententia Archiepiscopi ligat tantum subditos. Pro praeteritis, vel praesentibus culpis, monitione non praemissa, ab eis lata sententia est injuria. Pro futuris culpis, vel jam commissis, scilicet nisi satisfaciant, excommunicari non debet, nisi mora, culpa, vel offensa, vel alia justa causa subsistat. In Universitatem, vel Collegium non ferretur excommunicatio, sed in culpabiles.
 Cap. VI. *Dilecto.* (30) Praelatus contra Potentiam temporalem etiam Ecclesiastica censura se tuari potest.
 Cap. VII. *Venerabilibus.* (31) Excommunicatus a subditis Suffraganeorum Archiepiscopi non possunt absolvi: sed excommunicatus a Suffraganeis, vel Officialibus bene, si ad eos appellatum fuerit.
 Archiepiscopus in casibus, in quibus jurisdictionem habet, ante cognitionem causae absolvit excommunicatum ad petitionem partis, vel ex officio; nisi dicatur excommunicatus pro manifesta offensa, vel contumacia.
 Consummatio autem praesumpta est, quando quis citatus non comparuit infra praefixum terminum. Manifestus vero est, cum quis in iudicio praesentis se nolle comparere, ut ex textu.

Excommunicatio lata per appellationem interpositam ex causa probabili, non statim pronunciat nulla, sed fieri potest relaxatio ad cautelam, etiam antequam incipiat de veritate causae cognoscit. Idem si dicatur lata per intolerabilem errorem, & in contrarium error ille probabiliter defendatur.

(19) Item Assisen. Ep. (20) Item. (21) Item. (22) Item. (23) Item. (24) Item. (25) Item. (26) Item. (27) Item. (28) Item. (29) Item. (30) Item. (31) Item.

Si certum est excommunicationem esse iutam, si remissio; si certum est eam injustam, non fit: si est dubium, fieri potest relaxatio: sed honestius est remittere: tenet tamen relaxatio, ubi Archiepiscopus est iudex; licet non fiat remissio.

Archiepiscopus in casibus, in quibus excommunicare potest, si adit consuetudo, emendas pecuniarias exigit potest.

Cap. VIII. *Decernimus*. (1) Iudex Ecclesiasticus compellit iudicem laicum repellere excommunicatos ab actibus iudicialibus sibi prohibitis.

Cap. IX. *Constitutionem*. (2) Non valet excommunicatio lata in participantes, nisi fuerint moti nominari. Et canonica monitio dicitur, que habet diem intervalla; nisi necessitas facti aliud iudicet.

¶ *Vide ampliationem Elencho l. num. LXXXVIII. & correctionem Elencho II. n. CLXXXV.*

Cap. X. *Preferri*. (3) Relaxatio ad cautelam in generali interdictione non habet locum.

Cap. XI. *Quisquamque*. (4) Excommunicat certis limitationibus dantes licentiam ostendi in personis, vel rebus suis, vel suorum exercentes contra aliquos Ecclesiasticos censuram, vel exerceri facientes, vel illam servantes. Penam prorogat ad utentem tali licentia, vel motu proprio id agentem, & penam aggravat.

¶ *Hæc excommunicatio, postea abscissionis duorum mensium, est reservata Papæ. Ante duos menses, ut tenet non est reservata, sed est reservata ex Bulla Cœne.*

Cap. XII. *Si iudex*. (5) Si malefactor captus a iudice laico dicit se Clericum, cognitio ad iudicem Ecclesiasticum spectat. Est notorie, vel publica fama, vel communis estimatio habeat pro Clerico, statim fit remissio. Item si prius se gerebat pro Clerico, & modo deprehensus fuit in habitu clericali. Si autem prius se gerebat pro laico, licet modo in clericali habitu deprehensus fuerit, non fit remissio, donec fuerit de clericatu probatum; sed interim contra eum iudex in nullo procedat.

Cap. XIII. *Sacratum*. (6) Non tenet suspensio, vel interdictum latum in participantes, non premissa monitione canonica.

¶ *Textus loquitur de his duabus censuris late nudum ab Ordinario, sed etiam a iudicibus delegatis, qui juxta DD. censuras forte possunt, licet in literis delegationis id non exprimentur.*

Cap. XIV. *Licet*. (7) Per negligentiam non prosequenti debito tempore appellacionem, excommunicatio post eam lata non convalescit; sed poterit tunc denunciari, & debeat vitari, donec de sententia nullitate docuerit.

Cap. XV. *Si clericus*. (8) Prelatus capi faciens, & includens, etiam per laicos Clericum non dum incorrigibilem, excommunicatus non est, nec etiam ipsi capientes. Si talis dat fidei iutores de pasendo iuri, detineri non debet, nisi iusta causa id iudicet.

¶ *Ex Const. 8. P. P. Licet. si iudicia delicti sine ad torturam, non habilitantur etiam cum cautione ad reddendum, aut exitum pro carcere.*

Cap. XVI. *Si sententia*. (9) Interdictio Clero, non est interdictio populo; nec e converso. Interdicta civitate propter delictum Domini, cives non interditi exceptam adiunt Divina. Interdictio populo, singularis de populo intelligitur interdici.

Cap. XVII. *Si civitas*. (10) Interdicta Civitate, suburbia, & continentia edificia dicuntur interdici. Interdicta Ecclesia, capella contigua, & cœmeterium contiguum dicitur interdici.

Cap. XVIII. *Is qui*. (11) Celebrans scienter in Ecclesia polluta, vel presente excommunicato majori excommunicatione, irregularitatem non contrahit. Scienter celebrans in loco interdictione in casibus non permittis irregularis, & intelligibilis est.

Cap. XIX. *Quoniam*. (12) Tempore interdici christiandicie Domini consilii potest.

Cap. XX. *Is cui*. (13) Suspensus ab ingressu Ecclesie, in ea divina celebrans est irregularis; & motiens impetrens, suspensio illa durante, caret Ecclesiastica sepultura. Et suspensio ab ingressu Ecclesie, vel officio per appellacionem sequentem non suspenditur.

Cap. XXI. *Religiosi*. (14) Religiosum Clericum verberantem absolvit Episcopus, eo casu, quo absolvet Clericum. Verberans novitum Religiosis, excommunicationem incurrit.

Cap. XXII. *Eos, qui*. (15) Absolutus propter mortis periculum, vel aliud impedimentum ab eo, a quo alias

non poterat, si cessante impedimento, se non presentat, cum commode potest, et a quo alias absolvi debet, recidit in eandem sententiam. Item in absoluto, qui se debet alicuius conspectu presentare, si hoc non faciat.

Cap. XXIII. *Cum quis*. (16) Si percussorem in Clericum sine meo mandato, tamen nomine meo factam ratam habeam, excommunicatus sum; secus si meo nomine non sit facta.

Cap. XXIV. *Abus mater*. (17) Tempore interdici etiam iam ad potestatem admittuntur, nisi sint excommunicati, qui non nisi in morte articulo admittuntur, vel nisi causam dederint interdicio, qui non admittunt, nisi satisfactionem, vel caveat, prout possunt. Item illo tempore Missæ, & alia divina officia sub pena distributionis sicut prius in Ecclesiis celebrantur januis clausis, plene sine excommunicatione, & interdici, & sonitu campanarum; & quater in anno alte cum campanis, & januis aperti celebrari possunt, & exclusis excommunicatis, interdici admitti; ita tamen quod hi, propter quorum excessum latum est, non approprient altari. In ceteris servandum est interdici. Et revocata sunt privilegia ultra id, quibuscumque concessa.

¶ *Vide cap. Licet II. supra de Prebil. hoc cod. lib. continetur IV. Capitula.*

Cap. I. *Ex frequentibus*. (18) Religiosi etiam exempti, violantes interdicium potum per Sedem Apostolicam, vel Ordinarium loci, vel generalem cessationem divinorum facta per provinciale Concilium, vel per eum, qui hoc possit, servatum per cathedralem, vel matricem ecclesiam loci, excommunicati sunt ipso facto, quibuscumque non obstantibus.

¶ *Vide cap. Episcoporum 8. supra de privo. in 6.*

Cap. II. *Oratoris*. (19) Domini temporales, qui cogunt aliquos in loco interdici celebrare divina; vel qui per praecones faciunt tunc ad illa audienda populum evocari, vel prohibent, ne publice excommunicati, vel interdici super hoc, per illos, qui Missas celebrant, moti ab Ecclesia exeant, & ipsi nominati moti, qui non exeant, excommunicati sunt, & per Papam absolventi.

Cap. III. *Cum ex eo*. (20) Fratres minores, si tempore interdici recipiunt in suis Ecclesiis ad Divina fratres, & forores tertii Ordinis, excommunicati sunt, nec privilegia jvant.

Cap. IV. *Si sumus*. (21) Si Papa etiam scienter excommunicato participat, illam non ideo absolvit; nisi hoc exprimat, nec fit scienter sub titulo dignitatis aliquid nominat, illum in dignitate approbat.

IN EXTRAVAGANTIBUS JOAN. XXII. Lib. V. sub eod. Titulo, & ibi tit. XIII.

Cap. unic. *Cum ad sacrosanctam*. (22) Taxatio gratiarum Sedis Apostolicæ impetratarum tam cum clausulis consuetis, quam non consuetis hic continetur. Et quot litteras, quotquot ditiones littera complecti debeat, declaratur: ad pauperum respectu habeatur. Contra transgressores pena suspensionis ab officio, usque ad sex menses, & quandoque privationis imponitur, & ultram illam abbreviationibus sententiam excommunicationis Papa comminatur.

IN EXTRAVAGANTIBUS COMMUNIBUS. Lib. V. sub eodem Titulo & ibi tit. X. continetur IV. Capitula.

Cap. I. *Excommunicamus*. (23) Excommunicati sunt, qui pactis, aut promissionibus iustitiam, vel gratiam a Sede Apostolica obtinent, & qui tales non revelant.

¶ *Omne hoc revelandi sublatum est ab Alexander VII. Constit. Inter gravissimas, qua hæc decretalis confirmatur, declaratur, & ampliatum non cum Constitutio Gregorii XIII. Ab ipso Clementi VIII. Pro commissa, Pii V. Esti Romani. Quas Constitutiones omnes confirmavit, innovavit, & ampliatum innovavit XII. Gen. Sa cerdotalum. 30. Januaria. 1720.*

Cap. II. *Provide*. (24) Propter dominum debita non solventem, ejus terra, vel civitas sine specialis Papæ licentia non est interdicienda.

¶ *Idem faciunt Clem. VII. & Leo X. in consolat. Gallia.*

Cap. III. *Ad certitudinem*. (25) Andronicum Palæologum fuit Imperatorem Græcorum nominantem, & horum interres factorem excommunicatum denunciat &c.

Cap. IV. *Quia*. (26) Excommunicati sunt impugnant litteras Papæ ante eam coronacionem concessas.

¶ *Ex*

(1) Alex. IV. (5) Greg. X. in Conc. Lugd.
(2) Item ibid. (4) Item ibid.
(3) Bonif. VIII. (6) Item.
(7) Item. (8) Item. (9) Item.
(10) Item. (11) Item.
(12) Item. (13) Item.
(14) Item. (15) Item.
(16) Item.

(16) Item. (17) Item.
(18) Clem. P. in Conc. Vien.
(19) Item. (20) Item.
(21) Item. (22) Joann. XXII. Avinion.
(23) Bonif. VIII. (24) Item.
(25) Clem. P. (26) Item.

Excommunicatio hic non est reservata, sed reservata est ex cap. 13. Bulla Cœne; & Constit. Leonis X. Superius per impugnationem impediatur exequio litterarum litterarum.

DE VERBORUM SIGNIFICATIONE.

TITULUS XL. continens XXXIII. Capitula.

Cap. I. *Innovate*. (1) Novalis est terra noviter ad culturam redacta.

Cap. II. *Nam, & Rex*. (2) Appellatione patris venit in lata significatione omnes ascendentes.

Cap. III. *Nam & ego*. (3) Quasi non dicitur natus, qui statim decessit.

Cap. IV. *Quod dicitur*. (4) Dicitur antequam non semper implicat.

Cap. V. *Jesph*. (5) Primogenitus dicitur, qui primo nascitur, etiam si nullus sequatur eum.

Cap. VI. *Intelligens*. (6) Verba fute intelligenda non secundum quod sonant, sed secundum mentem profertentis.

Cap. VII. *Nihil*. (7) Non vitium factum vario modo narratum, ubi idem in substantia narratur.

Cap. VIII. *Propter*. (8) Summa ut c. 6. supra.

Cap. IX. *Quamvis*. (9) Non omnis, qui præstet, rite dicitur Praepositus, sed ex usu, qui super alios quamdam prioratus curam gerit.

Cap. X. *Forus*. (10) Explicat. 1. Quid sit forus. 2. Quid causa. 3. Quid iudicium. 4. Quid negotium. 5. Quid jurgium. 6. Quid lit. 7. Quid argumentum. 8. Quid probatio. 9. Quid iudex. 10. Quid accusator. 11. Quid reus. 12. Quid testes, eorumque qualitates.

Cap. XI. *Pactum*. (11) Pactum dicitur inter Partes ex pace conveniens a scriptura, legis, ac moribus comprobata, dictum pactum quasi ex pace factum.

Cap. XII. *Jus*. (12) Hic ponit etymologiam Juris, ut habetur in re, non ut generale nomen.

Cap. XIII. *Causa*. (13) Quicquid Fidelis offert Ecclesie, oblationis nomine continetur, & a secularibus possideri non debet.

Cap. XIV. *Quisvis*. (14) Solus Sacerdos est minister extreme unctionis.

In anno bissextili fervari debet loci consumtudo circa diem Sancti Matthei celebrandum, dum tamen vigilia continetur festo.

Cap. XV. *In iii.* (15) Per verbum statuo, & præcipio, definitiva sententia ferri potest.

Cap. XVI. *Olum*. (16) Beneficium Principis latissime interpretari debet.

¶ *Vide correctionem Elencho II. num. CLXXXV.*

Cap. XVII. *Cum in partibus*. (17) Generale dicitur interdicium, quod fervet nedom in provinciam, sed in villam, vel castrum.

Cap. XVIII. *Cum tibi*. (18) Privilegium contra consuetudinem juri communi obviantem large est interpretandum.

Cap. XIX. *Cum Clerici*. (19) Juras obedire Prelato, & Ecclesie, non Clero dicecesano, sed Capitulo Ecclesie Cathedralis obedire tenetur.

Cap. XX. *Quarent*. (20) Appellatione Ecclesiasticae censuræ comprehenditur excommunicatio, suspensio, & interdicium.

Cap. XXI. *Quid*. (21) In privilegiis de decimis novalium non solventis, illud appellatur novalis, de cuius cultura non est memoria, & quod prius modicum, vel nullum fructum afferbat.

Cap. XXII. *Venerabilis*. (22) Si Ecclesia subiecta Episcopo uniter alteri, vel gubernanda committitur, salvo iure matricis Ecclesie, per matricem Ecclesiam intelligitur cathedralis, & non Romana.

Cap. XXIII. *Ex parte*. (23) Excommunicatus, vel interdicius pro contumacia, vel offensâ dubia, absolvitur cautione præstita de stando iuri. Si vero fuit excommunicatus, vel interdicius pro manifesta offensâ, tunc

prius debet satisficere, antequam absolvatur. E dicitur manifesta, de qua constat per confessionem, vel probationem legitimam, vel rei evidentiam.

Cap. XXIV. *Cum olim*. (24) Summa ut supra.

Cap. XXV. *Abbate*. (25) Verba privilegiorum debent intelligi, ut aliquid assertant, & non remaneat ambiguitas; & ideo videtur secundum, & juxta videtur appositae cautelae, non conditionaliter.

Cap. XXVI. *Super*. (26) Dicit, qui dicitur hæretici manifiesti: que sint pedagia, guidagia, & salinaria interdici. Quomodo intelligitur præceptum factum laico, quod de se conquerentibus in Ecclesiastico foro respondeat.

Cap. XXVII. *Novimus*. (27) Clericus traditur curie seculari, quia degradatur seculari potestate præsentem, cui denunciatur, ut suum forum illum recipiat.

¶ *Qualiter faciendū sit a gradatio vide Trid. sess. 13. cap. 4. de reform.*

Cap. XXVIII. *Dilecto*. (28) Si Papa indulget reo, qui propter absentiam actoris possessionem recuperare non potest, quod ei lapsus anni non noceat, intelligitur hæc indulgentia secundum juri commune.

Cap. XXIX. *Cum inter*. (29) Oblationis nomine intelligitur quicquid offertur Ecclesie, quocumque modo in Missa, vel extra, & in Ecclesia, vel extra.

Cap. XXX. *Ex parte*. (30) Lis dicitur mota, cum fuerit contestata.

Cap. XXXI. *Ex parte*. (31) Constitutio legati de solvente tertia mortuorum Episcopo, intelligi debet de mortuatis, in quibus de jure communi debetur.

Cap. XXXII. *Tua nobis*. (32) In privilegio de percipiendis fructibus beneficiorum, appellatio beneficiorum etiam majora beneficia comprehendit, quando privilegium est concessum Episcopo pro honesta, & favorabili causa.

Cap. XXXIII. *Transmissa*. (33) Verbum moderacionis diminutionem continet, non augmentum.

IN SEXTO. Lib. V. sub eodem Titulo, & ibi tit. XII. continetur V. Capitula.

Cap. I. *Veniens*. (34) Declarat quid significet verbum privilegii: recipimus vox in propriis filiis Ecclesie Romanae: & quis locus dicatur esse desertus.

Cap. II. *Constitutionem*. (35) Declarat manifestum, & evidens esse synonyma, & idem significare, quo ad eandem cap. Si forte 22. de elect. in 6.

Declarat esse conspiratores, & conjuratores, qui juraverunt, & staturerunt de non recipiendo aliquem in canonicum ad mandatum Papæ, donec possent restituere.

Statutum de non recipiendo aliquem ad Papæ mandatum, multis ex causis est detestabile, & illicitum.

Cap. III. *Exist*. (36) Declarat pene cunctas hesitationes, que circa D. Francisci regulam contingere possunt, præsertim, an Fratres minores, quos Chordigeros vocant, illius regulæ professores sint ad omnia Evangelii consilia obligati: & utrum aliquid proprium habeat, & pecuniam recipere, leg-taque sibi relicta agnoscere valeant, cum multis aliis ambiguitatibus resolutis.

¶ *Vide moderacionem Elencho I. n. LXXXIX. & cap. Ad condicione 3. infra.*

¶ *Hæc decretalis est Nicol. III. non IV. ut habetur in pluribus ant. quibus Codicibus, cum data sit Soriani, ubi circa finem anni 1280. obiit idem Nicolaus III. Nicolaus vero IV. nunquam fuit Soriani.*

Cap. IV. *Privilegium*. (37) Declarat, quod si eximantur a jurisdictione Episcopi capella alicuius monasterii, prohis intelligenda tantum sint loca secreta, & solitaria specialiter deputata monachis ad contemplantium, ubi illi morantes, & non alii exempti sunt.

Cap. V. *Sicut*. (38) Appellatione clericorum suorum, quibus privilegiatus aliquis conferre possit beneficia, declaratur eos venire, qui vere, & non fide sunt eisdem privilegiat familiares, & commensales viuentes illius expensis, etiam ad aliquod tempus pro ipsius agendis negotiis abfuerint.

IN CLEMENTINIS. Lib. V. sub eodem Titulo, & ibi tit. XI. continetur II. Capitula.

Cap. I. *Exivi*. (39) Declarat cap. Exiit 3. supra.

Cap. II.

(24) Item Commissa Blesensi.
(25) Item Episc. & Cantor. Atrab.
(26) Item Com. Tolos.
(27) Item Episc. Parisien.
(28) Honor. III. Tyren. Arch.
(29) Item Petor. & Cleric. SS. Jn. & Paul. Tudentin.
(30) Item Abbatibus & Convent. S. Flor. Atrab.
(31) Item Prelatis & Capit. Universitatis Constantinopol.
(32) Item Ep. Tullen. (33) Greg. IX. Decan. & Sacrist. Engelmingen.
(34) Innoc. IV. (35) Nicol. III. (36) Item.
(37) Bonif. VIII. (38) Item.
(39) Clem. P. in Conc. Vien.

(1) Ex cap. 10. Ofse.
(2) Ex Hieron. in cap. 1. Daniel.
(3) Ex eod. in cap. 4. Proverbia. (4) Ex eod. in cap. 1. Matth.
(5) Hieron. in cap. 1. Matth.
(6) S. Hier. Ep. Tituro.
(7) August. super Matth.
(8) D. Greg. Hoc cap. apud Gonza. incip. Ad explendum.
(9) D. Hieron.
(10) Item. (11) Item.
(12) Item.
(13) Paschal. II. Canon. S. Martini.
(14) Alex. III. (15) Clement. III.
(16) Item Taurinar. Gradun.
(17) Item Colubrien. & alii Ep. Portugall.
(18) Item Astiphan. Ep.
(19) Item Caplt. & Trapp. Placent.
(20) Item Ab. Trion. S. Frid. Lucan.
(21) Item Cesaravust. Episc.
(22) Item de Alcebatia, & F. & T. Manab. Alcebatia.
(23) Item Ab. Si Genevise Decan. & Cancell. Paris.
(24) Romigii & S. Erasmo. Pars I.

Cap. II. *de contingis*. (1) Declarans quid significet clausula apposta in judicialibus commissionibus, quae sunt a Principe, vel a iure procedatur simpliciter, & de plano, & sine strepitu, & figura iudicii. Determinat de substantia iudicii summarii requiriti 1. Querelam per accusationem, denunciationem, aut inquisitionem propositam. 2. Citationem rei. 3. Probationem causae, aut delicti, quae incumbit cuiusque querelanti. 4. Defensionem rei. 5. Prolationem sententiae in scriptis latae. 6. Juramentum de calumnia, vel malitia, sive de veritate dicenda. 7. Inferionem in actis petitionis actoris, seu querelae accusantis scripto, aut verbo propositae.

IN EXTRAVAGANTIBUS JOANN. XXII. Lib. V. sub eodem Titulo, & ibi Tit. XIV. continens V. Capitula.

Cap. I. *Quorundam*. (2) Declarat relinquendum esse iudicio superiorum de qua vilitate debeant esse indumenta Fratrum minorum, praecipiens sub poena excommunicationis illis obedire, & reprehendens Fratres, qui pro arbitrio suo habitus breves, strictos, & novitatis plenos portabant: qui transgressores regulae non dicuntur, si in hoc Superioribus obsequantur: Superiores arbitriari posse, an habenda sint granaria, & cellaria pro necessariis ad victum colligendis.

Concordat cap. Exili & Exivi supra.

Cap. I. *Quia*. (3) Praemisso qualiter glossantes d. cap. Exili, excommunicationem ipso facto, non obstantibus quibuscumque privilegiis, incurrunt, illam usque ad Sedis Apost. beneplacitum suspendit.

(1) Item. (2) Item. XXXI. Item. (3) Item.

Cap. III. *Ad conditorem*. (4) Dominium rerum, quae perveniunt ad Fratres Minores retentum ab Ecclesia Romana simpliciter usu facti Fratribus ipsis reservato, in Constit. Exili supra 3. Pontifex refutat; prohibens eos non posse habere in re aliqua simplicem usum facti. Et statuit, quod de cetero nullum jus, nullamque dominium habeat Ecclesia Romana in rebus usu consumptibilibus, quae impoſitorum conferuntur, vel offeruntur ipsis Fratribus.

Cap. IV. *Cum inter*. (5) Opinio, quae asserit Christum, & eius discipulos nihil habuisse, & in his, quae habuerunt nullum jus eis fuisse, erronea est, & haeretica.

Cap. V. *Quia*. (6) Reprobatur opinio praesumentium impugnare Constitutiones eiusdem Joann. XXII. *Ad conditorem* 3. & *Cum inter* 4. supra. Et declarantur tanquam haeretici, & Romanae Ecclesiae rebelles, ab omnibus evitandi, si deinceps scienter verbo, vel scripto defendere, vel approbare contra illas praesumpserint.

In hac Constit. agitur de materia clauium.

DE REGULIS JURIS.

TITULUS XII. continens XI. Regulas. Quas, & alias LXXXVIII. continens in Sexto hoc deo. libro, & titulo vide in Auctore una cum earundem explicatione in fine secunda partis.

(4) Item. (5) Item. (6) Item.

ELEN-

ELENCHUS I

Decretalium expresse, vel tacite correctarum a posterioribus Decretalibus, partim abrogatione, partim derogatione, partim moderatione,

Servato Ordine Titulorum, ac Capitulorum in unoquoque Libro.

Lib. I. Tit. III. de Rescriptis.

I. Decretali Alex. III. relata in cap. Ex parte 2. praecipiens falsificantes litteras apostolicas a solo Papa esse iudicandum, & ideo ad eum ab Ordinariis esse mittendum vincit, tacite derogatum est ab Innoc. III. statuente cap. Ad falsariorum 7. de crim. fals. puniendum esse a suo Ordinario, dummodo non sit ab hoc carceratus de mandato Papae. Vide Fagn. in cit. c. 7. n. 65.

II. Decretalis Innocent. III. relata in cap. Nonnulli 28. decernentis, ne per litteras apostolicas, quibus causae iudicandae committuntur, quisquam trahatur ultra duas dietas extra suam diocesim, nisi vel constet has litteras de partium consensu fuisse impetratas, vel hinc Decretali expresse in istis litteris fuisse derogatum, restricta est a Bonifac. VIII. cap. Statutum 11. §§. Cum vero, & Cum autem, & cap. Hac Constitutione 15. §. Conservatores de Offic. & Potest. Jud. deleg. in 6. statuente, ne committantur ultra unam dietam a finibus diocesis computandam, & a finibus diocesis, rei, si sit diversae diocesis ab illa actoris. Pro dicta intellige non legalem, id est continentem viginti milliaria, sed vulgarem secundum consuetudinem regionis. Fagnan. in cit. cap. Nonnulli n. 16. Vide Elencho VI. n. XXII.

Tit. IV. De Electione.

III. Decretali Alex. III. relata in cap. Cum in cunctis 7. decernentis 1. §. Inferiora ne ulli conferatur Ecclesia parochialis, nisi xxv. annum attigerit, prohibendo tantum, non irritando collationem. 2. ut si absque legitimo impedimento, elapso anno post illius possessionem non fuerit ordinatus sacerdos, prius monendus sit, quatenus infra annum ordinetur; & si post monitionem fuerit contumax, privandus sit per sententiam, expresse derogatum est a Greg. X. cap. Licet canon 14. hoc eod. tit. in 6. irritante huiusmodi collationem, & declarante, sic provisum non monendum, sed esse ipso iure privatum.

IV. Decretalis eiusdem relata in cap. Nosti 9. simpliciter prohibentis Electo administrationem ante confirmationem, ampliata est a Greg. X. ut n. seq.

V. Decretalis Innoc. III. relata in cap. Qualiter 17. statuente Electum se immiscerentem in administrationem praelaturae ante confirmationem esse privandum per sententiam iure sibi ex electione quaesito, tacite ampliata est a Greg. X. cap. Avaritia 5. hoc eod. tit. in 6. declarante esse ipso iure privatum, sive administraret per se, sive per alium.

Eod. tit. in 6.

VI. Decretali Greg. X. relata in cap. Licet canon 14. statuente ut assumpti ad Ecclesiam parochialem infra annum ad Sacerdotium promoveantur, & per se resident sub poena, si infra id tempus non promoti fuerint, privationis ipso facto parochiae absque ulla monitione, tacite derogatum est a Bonifac. VIII. cap. Cum ex eo 34. hoc eod. tit. tribuente Episcopis, aliisque superioribus facultatem dispensandi cum istis, ne usque ad septennium litterarum studio insistentes promoveri teneantur ad sacerdotium, promoveri tamen debent intra annum ad subdiaconatum, sub eadem poena a Gregorio statuta: sicut etiam eandem poenam incurunt, si elapso septennio ad Diaconatum, & Pres-

byteratum se non fecerint promoveri. Verum post Concil. Trident. Episcopi hac facultate uti nequeunt ex decretis Congreg. Conc. a me relatis in Addition. lib. III. tit. IV. post n. 16.

Eidem Decretali statenti promoueri ad Ecclesiam parochialem ea ipso iure privatum esse, nulla etiam praemissa monitione, nisi infra annum se fecerit ad sacerdotium promoveri, expresse addita est exceptio ab eodem Bonif. cap. Statutum 22. hoc eod. tit. quo ad parochum Ecclesiae collegiatae, declarante huiusmodi poenam ad hunc non extendi, sed privandum esse per sententiam iuxta cit. cap. Cum in cunctis 7. §. Inferiora.

VII. Decretalis Bonif. VIII. relata in cap. Si Religiosus 27. statuente superiorem posse concedere suo Religioso licentiam consentiendi electioni de se factae ad praelaturam extra proprium monasterium, abrogata est a Clem. V. decernente cap. Cum rationi 1. hoc eod. tit. in Clementin. hanc electionem nullius esse firmitatis, ut n. seq.

VIII. Decretali eiusdem Bonif. relata in cap. Nullus 28. statuente posse Religiosum professum eligi in superiorem alterius Ordinis, derogatum est ab eodem Clem. V. ut supra.

Tit. XI. De temporibus Ordinationis.

IX. Decretali Alex. III. relata in cap. Ex tenore 4. permittentis Clerico post poenitentiam ministrare in Ordine suscepto, & ad superiorem promoveri posse, non obstante quocumque delicto occulto, quod si alias esset publicum, ad alios Ordines promoveri nequiret, & degradationem mereretur, tacite derogatum est, seu potius declarata a Greg. IX. cap. Quaesitum 17. hoc eod. tit. excipiente occultum crimen homicidii, ob quod & a susceptis, & a suscipiendis prohibetur. Vide Elencho II. n. XXIII.

X. Decretali Urbani III. relata in cap. Cum quidam 8. statuente ordinatum extra tempora a iure statuta tandiu suspensum esse, donec a Sede Apostol. dispensationem obtineat, derogatum est a Greg. IX. cap. Consultationi 16. hoc eod. tit. declarante dispensari posse ab Episcopo, poenitentia perfecta ut in susceptis ministraret. Et quamvis ex Constit. Pii II. Cum ex sacrorum, haec suspensio sit late sententiae, non tamen est reservata, & afficit solum promotos extra tempora ad sacros Ordines, non obstante Constit. Sixti V. Sanctum contra Clericos male promotos, qua papa reservatur, cum abrogata fuerit a Clem. VIII. Constit. Romanum decet: & redacta ad terminos juris communis, & cit. Constit. Pii II.

Tit. XIV. De etate, & qualitate Praesentandorum.

XI. Decretali Alex. III. relata in cap. Praeterea 5. decernentis obtineri non posse beneficium curatum absque dispensatione, nisi ab eo qui sit subdiaconus, & intra breve tempus ordinari possit sacerdos, an derogatum sit a Bonif. VIII. cap. Si pro Clericis 8. tit. de Prab. in 6. clare statuente non oportere promotum esse ad Ordines sacros, sed sufficere in tali esse etate, ut proxime statuis a iure temporibus promoveri queat Gloss. in cit. cap. Si pro Clericis 8. verbo Promovere movet dubitationem: sed Fagnan. in cit. cap. Praeterea n. 5. & seq. tenet ex decreto Cong. Conc. a Clem. VIII. approbato in praxi conferri posse parochialem etiam